

Parc de Molló – Parc d'Animals del Pirineu

La daina (*Dama dama*)

La daina és una de les tres espècies de cérvols que es poden veure als Pirineus; les altres són el cérvol comú (*Cervus elaphus*) i el cabirol (*Capreolus capreolus*). La daina és més petita que el cérvol comú i més gran que el cabirol: els mascles adults pesen una mica menys de 60 Kg i les femelles pesen al voltant dels 45 kg. La daina mostra una gran variabilitat pel que fa al color: tot i que el més freqüent és marró vermellós amb taques blanques, també hi ha individus blancs i altres de molt foscos. La distribució de les taques blanques és única de cada individu. Els mascles tenen banyes en forma de pala.

Sembla ser que la daina és el cérvol viu més estretament emparentat amb l'anomenat cérvol gegant (*Megaloceros giganteus*), un animal ja extingit quines banyes mesuraven fins a tres metres i mig de punta a punta. Els mascles de daina també tenen banyes, que muden cada any.

La daina és un animal de caràcter tranquil i s'ha criat en condicions de captivitat o semi-captivitat des de fa molt temps. De fet, alguns investigadors pensen que la daina té una sèrie de característiques que el converteixen en un animal especialment fàcil de domesticar.

Es pensa que al darrer període interglacial la daina vivia a bona part d'Europa, però va desaparèixer de molts llocs durant la darrera glaciació, sobrevivint només a la Mediterrània oriental i l'Àsia menor. Després, la daina va ser reintroduïda per l'home a varis països, entre ells Espanya. Avui dia, hi ha dianes a molts països d'Europa, Amèrica del Nord i del Sud i fins i tot Austràlia i Nova Zelanda.

La daina ha estat introduïda a varis indrets dels Pirineus. Tot i així, no és un animal propi ni de climes molt freds ni de l'alta muntanya, sinó que acostuma a viure a les zones de bosc.

La daina és un animal gregari, tot i que normalment no viu en grups molt grans. Hi ha dos tipus de grups: els grups familiars de femelles amb cries i els grups de mascles. Quan s'apropa l'època de la reproducció els mascles s'uneixen als grups de femelles i llavors comença l'anomenada "ronca", que és l'equivalent a la brama del cérvol (*Cervus elaphus*). Durant la ronca, que va des de la primera quinzena d'octubre fins la primera de novembre, els mascles emeten un so característic que és propi de cada mascle. Les femelles escullen els mascles que ronquen més fort i durant més temps.

La gestació dura uns 7 mesos i mig, i la femella pareix una única cria, encara que excepcionalment en pot tenir dues. Al Parc Nacional de Doñana, on hi ha una població molt nombrosa de daines, s'ha observat com les cries orfes són adoptades per una altra femella.